

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA Bölüm 51... Diktatörler, İktidarı Kötüye Kullanma ve Savaşlar Jesus Christus'un Vahyi

Dünyevi İktidarın ve Büyüklüğün Geçici Hezeyanı

Tercüme: Jasmin

Rab şöyle konuşuyor...

1. İnsan benim kanunumun yolundan uzaklaştığı ve sadece kendi dileğine göre yaşamak istediği zaman, ruhunuzu durdurmak için sınavları yolunuza koyan benim. Hayat sınavlarının nedenlerini araştırın, size izin veriyorum öyle ki, onların her biri kalbinizi işleyen keski kalemi gibi olduğunu tasdik edesiniz. Bu da neden acıların sizi bana yaklaştırdığının bir nedenidir.
2. Fakat insan hep eğlenceleri aradı, dünyada kendisini efendiye yükseltmek ve kendi kardeşlerinin hükümdarı olmak için güç ve görkeme niyetlendi.
3. Hepinizi aynı sevgiyle yarattığım için, neden o zaman hep kendisini daha yüksek sanan birileri vardı? Neden insanları kamçıyla ezip yönetenler vardı? Neden zavallıları reddedenler vardır ve insanlara acı çektirdiklerinde onların kalbi taş gibidir? Çünkü bunlar beni bütün yaratıklarını seven Baba olarak henüz tanımayan ve bütün canlıların tek Rab'bi olduğumu bilmeyen ruhlardır.
4. Ondandır dolayısıyla zorla iktidara geçen ve insanların kutsal haklarını ayaklar altında çiğneyen insanlar vardır. Onlar benim adaletimin aracı olarak bana hizmet ederler ve onlar kendilerini büyük efendi ve "kral" sanmalarına rağmen, onlar sadece hizmetkârdır. Onları affedin! (95, 7 – 8)
5. Bu dünyanın hükümdarlarına bakın. Onların görkemi ve egemenliği ne kadar da kısa. Bugün halkları tarafından yükseltiyorlar ve yarın onları tahtlarından indiriyorlar.
6. Bu hayatta hiç kimse tahtını aramasın, çünkü onlar ilerleyeyim derken, gidişlerini engelleyecekler ve sizin için belirlenen şey krallığının kapısına gelinceye dek, duraklamadan ilerlemektir. (124,31)
7. Size doğrusunu söyleyeyim, insanlara olan sevgi ve merhametlerinden dolayı, büyük, güçlü, kudretli ve bilge olacak insanlardan ötürü, böylelerine yer açmak için bugün güçlülerin gücü sona erecek. (128, 50)
8. Şu an sadece iktidar ve dünyevi görkem hırsı besleyenler en büyük düşmanlarının spiritüalist olduğunu biliyorlar ve ondan dolayı onlara karşı savaşıyorlar. Hemen yaklaşmakta olan mücadeleyi – kötülüğe karşı ruhun savaşını önceden hissettikleri için mülkiyetlerini kaybetmekten korkuyorlar ve ondan dolayı da ilham olarak onlara sürekli sürpriz yapan ışığa da karşı geliyorlar. (321, 12)
9. Dünyada büyük ve güçlü olanlar ruhsal defineleri ve sonsuz yaşamın yolunu unuttukları için cennetimin kapısına nasıl da yoksul birisi olarak geliyorlar! Krallığının hakikati alçakgönüllülere vahiy edilirken, bilginlere ve eğitilmişlere o gizli kaldı, çünkü (o hakikati onlara vahiy etseydim) onlar ruhsal bilgelikle bilim adamlarının yaptığı aynı şeyi yaparlardı. Onlar o bilgeliğin ışığında kendi gururları için tahtlar kurmaya ve çatışmaları için silahlara yeltenirlerdi. (238, 68)

İnsanlara ve Milletlere Şiddet Kullanma Gaspı

10. Milletleri yöneten, doktrinler yaratan ve insanları zorlayan insanlara bakın. Her biri kendi doktrininin üstünlüğünü beyan ediyor, Fakat size soruyorum: Bütün bunların meyvesi neydi? Savaşların getirdiği alay gibi bir sefillik, acı, yıkım ve ölüm. Böyle teorilerin savunucularının bu dünyada biçtikleri hasat işte budur.

11. İnsanların irade özgürlüğüne karşı davranmadığımı göz önünde bulundurun, ama yine de o özgürlükten uzaklaşmadan, vicdanın adaletten, insan sevgisinden ve akıldan uzaklaşanların kalbine sürekli konuştuğunu söylemek zorundayım. (106, 11)
12. Eğer Christus bu devirde insan olarak yeniden gelseydi, Golgota'da: "Baba, onları affet, çünkü onlar ne yaptıklarını bilmiyorlar!" demezdi, çünkü şimdi ruhun ışığını bütünüyle alıyorsunuz ve ruhlar epey geliştiler. Yaşam verenin ben olduğumu ve ondan dolayı da hiç kimsenin insanların canına kıymaya hakkı olmadığını kim bilmiyor? Eğer insan yaşam veremiyorsa, geri veremeyeceği canı almaya da hakkı yoktur.
13. İnsanlar, sadece bir dinimiz var diye dış görünüşe göre bir ibadet yaptığınız için kanunumu yerine getirdiğinizi mi sanıyorsunuz? Kanunda size: "İnsan öldürmeyesin" diye söylendi, fakat bu kanunumu günahlarınızın kürsüsünde insanların kanını ırmak gibi akıttığınız için, çiğniyorsunuz. (119, 27 – 28)
14. Dünyaya barışı sunuyorum, ama büyük milletlerin gururu, sahte güç ve görkemiyle vicdanın seslenişini reddediyor ve sadece kendisinin hırslı amaçları ve nefret duygularının onu sürüklemesine izin veriyor.
15. Henüz insanlık iyiliğin, adaletin ve mantığın tarafına meyilli olmadı, hâlâ insanlar birbirlerini yargılıyorlar, hem de adaleti sağlayabileceklerine inanıyorlar. Kendinize hâkim demek yerine katil ve cellat deseniz daha iyi olmaz mı?
16. Diktatörler, her canlının bir sahibi olduğunu unuttular, fakat onlar insanların canını sanki o can onlara aitmiş gibi, alıyorlar. İnsan kitleleri ekmek, adalet, ev ve giyim diye bağırıyorlar. Adaleti ben sağlayacağım, insanlar ve onların öğretmenleri değil. (151, 70 – 72)
17. Kutsanmış halk: Dünyanın milletleri, halkları arasında başına buyruk iktidar hakkıyla yükselen insanlar, güçle donatılmış ve büyük görevleri olan ruhlardır.
18. Fakat onlar bana hizmet etmiyorlar. Onlar büyük yetenek ve becerilerini sevgi ve merhametin hizmetine sunmadılar. Onlar kendi dünyalarını, kanunlarını, tahtlarını, bağımlı alt beyleri, hâkimiyet alanlarını ve amaçlayabildikleri her şeyi yarattılar.
19. Fakat musibetlerle tahtlarının sarsıldığını hissettikleri anda, güçlü düşmanın saldırısı yaklaştığı anda, definelerinin ve adlarının tehlikede olduğunu gördükleri anda, büyüklük hırsı, dünyevi gurur, kin, kötülük ve var gücüyle harekete geçerek, eylemlerinin, fikirlerinin küçücük bir acı izini, yıkımı ve kötülüğü arkada bırakıp bırakmayacağını düşünmeden, düşmana saldırıyorlar. Onların amaçları sadece düşmanı yıkmak, daha büyük bir taht kurmakla insanların zenginliklerine, günlük ekmeklerine ve yaşamlarına egemen olmaktır. (219, 25)
20. Dünyada artık zayıflara baskı yapan krallıkların ve güçlü ulusların olmaması zamanı geldi. Buna rağmen insanların içinde adi eğilimleri ağır basar. Bunun ispatı zayıfları kendi gücünü kötüye kullanmakla soymak ve şiddetle egemen olmaktır. (271, 58)
21. Dünyada egemen olması gereken ruhi barışı anlamaktan insanlar ne kadar da uzaktalar! Ona şiddet ve tehditle, övündükleri bilimlerinin meyvesiyle ulaşmaya kalkışıyorlar.
22. İnsanların ilerlemesini görmemezlikten gelmiyorum veya ben onlara karşı değilim, çünkü o onların ruhi gelişmesinin ispatıdır. Ama yine de onların şiddet kullanmaya karşı gururlarının ve dünyevi güçlerinin beni hoşnut etmediğini söylüyorum. Çünkü onlar insanların çarmihini (acılarını) hafifletmek yerine, en kutsal prensipleri eziyorlar, onlara ait olmayan canlara kıyıyorlar, barış, sağlık ve iyilik ekmek yerine acılar, gözyaşları ve yas ekiyorlar. Onların aldıkları kaynak sevgi, bilgelik, sağlık ve yaşamda sonsuz olan benim eserim olmasına rağmen, neden onların eserleri tam zıttını gösteriyor?

23. Çocuklarımın arasında “İkinci Devirde” öğrettiğim gibi eşitlik olmasını istiyorum. Ama insanların anladığı gibi sadece maddi bir eşitlik değil. Size sevgiden kaynaklanan eşitliğin ilhamını veriyorum, bununla hepinizin kardeş olduğunuzu, Tanrı'nın çocukları olduğunuzu anlatmaya çalışıyorum. (246, 61 – 63)

İkinci Dünya Savaşı Hakkında Görüşler

24. Bunlar sınavların, acıların ve ıstırapların zamanıdır öyle ki, insanlığın karşılıklı nefret ve kötülüğünün sonuçlarını tattığı bir zamandır.

25. Sadece silahların patırtısının ve yaralıların korku dolu çığlıklarının duyulduğu savaş meydanlarına bakın, önceden genç insanların güçlü bedeniyle, dağlar gibi yığılmış yaralı bedenlere bakın. Bu insanları, son defa annelerini, karılarını ve oğullarını kucaklarken düşünebiliyor musunuz? Bu ayrılıkların acısını böyle bir acıyı yaşamamış birisi tasavvur edebilir mi?

26. Binlerce ve yüzbinlerce korku dolu anne-babalar, kadınlar ve çocuklar sevdikleri yakınlarını savaş, nefret ve intikam meydanına yola koyduklarını gördüler. Bu birkaç insanın açgözlülüğü, karanlığı ve insan sevgisi eksikliği yüzünden gururları onları buna zorladı.

27. Genç ve güçlü adamlardan oluşan bu ordular bedenleri savaş meydanında paramparça olduğu için evlerine geri dönemediler; fakat bakın, toprak, milletleri yöneten ve insan canına egemen olduğuna inanan insanlardan daha merhametli olan toprak ana ölümlere onları bağrına basmak ve sevgiyle örtmek için kucağını açtı. (9, 63 – 66)

28. Ruhum her yaratığını gözetler ve en son düşüncelerinize bile dikkat ederim.

29. Size doğrusunu söyleyeyim, orada orduların ortasında dünyevi ideolojiler ve iktidar hırsı için savaşanlar arasında sakinlik anlarında zorla asker edilmiş olan barışsever ve iyi niyetli insanlar gördüm. Adımı andıklarında kalplerinden bir ah çekiş geliyor ve yakınlarını, anne-babalarını, karılarını, çocuklarını ve kardeşlerini hatırladıklarında gözyaşları yanaklarından akıyor. Sonra ruhları bana yükselip imanlarının başka bir kutsal tapınağı olmaksızın, sevgiden başka hiçbir ibadet kürsüsü olmaksızın ve ümitlerinden başka hiçbir ışıkları olmaksızın, silahlarının istemeden getirdiği yıkım için benden af diliyorlar. Varlıklarının bütün gücüyle evlerine geri dönmelerine izin vermem için bana ricada bulunuyorlar veya düşman tarafından öldürülmek zorunda kaldıklarında, en azından dünyada geride bıraktıkları insanları merhametinim paltosuyla örtmemi diliyorlar.

30. Benden böyle af dileyenlerin hepsini kutsuyorum, çünkü onların öldürmekten suçları yok; suçlular başkalarıdır, onların yargı saatleri geldiği zaman, insan canına ne yaptıklarının hesabını vermek zorundalar.

31. Barışı sevenlerin birçoğu neden savaş meydanlarına ve ölüm alanlarına götürülmelerine izin verdiğimi bana soruyorlar. Buna yanıt olarak şunu diyorum: İnsan aklı bunun nedenini anlamaya muktedir değilse, içindeki ruhu bir (suçunun) kefaretinin ödediğini biliyor. (22, 52 – 55)

32. Benim izimden gidenlerin kalbine barışı koyuyorum öyle ki, barış için sorumluluğu üstlensinler ve dua etsinler. Milletler yakında onlara her zaman sunduğum barış için rica duaları yollayacaklar.

33. Önce insanların eylemlerinin meyvesini tatmasına izin verdim ki, ırmak gibi akan insan kanını, ıstırapları, dağlar gibi cesetleri ve yıkılmış şehirleri görsünler. Taş kalpli insanların evlerinin yıkımını, suçsuzların çaresizliğini, çocuklarının paramparça bedenlerini öpen perişan anneleri görsünler. Bütün çaresizliği, korku ve insanların dert yanmasını yakından yaşasınlar öyle ki, kendi kibirlerinde alçakgönüllülüğü hissetsinler ve onların vicdanları onların büyüklük, güç ve bilgeliklerinin yalan olduğunu ve tek gerçek büyüklüğün Tanrı'nın Ruhundan kaynaklandığını söylesin.

34. Bu insanlar gözlerini hakikate açtıkları zaman, dehşete düşecekler – gözlerinin gördüğü dehşet verici sahnelerden dolayı değil, kendilerinden ötürü dehşete düşecekler, çünkü vicdanlarının gözü

ve sesinden kaçamayacaklar, içlerinde karanlığın ve vicdan azabının ateşini hissedecekler; aldıkları her canın, her acının ve dökülmesine sebep oldukları her damla kanın hesabını vermek zorunda olacaklar. (52, 40)

35. Milletler adım adım orada toplanıp yargılanacakları ölüm vadisine yaklaşıyorlar.

36. Fakat savaş edenler ve elleri insanların kanıyla lekeli adamlar hâlâ adımı anmaya cesaret ediyorlar. Yoksa bunlar size öğrettiğim öğretinin meyvesi mi? Jesus'un nasıl affettiğini, O'nu incitenleri kutsadığını ve O'nun ölümlerini cellatlarına yaşam hediye ettiğini öğrenmediniz mi?

37. İnsanlar sözlerimden şüphelendiler ve imanı ihmal ettiler; ondan dolayı da bütün güvenlerini şiddete verdiler. Onların eylemlerinin meyvesini toplatmakla kendi yanlışlarını görmelerine izin verdim, çünkü sadece bu yolla hakikati kavramak için gözlerini açacaklar. (119, 31 – 33)

Savaşların Rezaleti ve Anlamsızlığı

38. İnsanların kalbinden nefret ve gurura karşı gelen sevgi, af ve alçakgönüllülük gelme zamanı geldi. Nefretin nefretle ve gururun gururla çarpıştığı sürece, milletler birbirlerini yok edecekler ve kalplerinde barış olmayacak.

39. İnsanlar mutluluğu ve ilerlemelerini sadece barışta bulabileceklerini kavramak istemiyorlardı ve onlar güç ve sahte büyüklük ideallerinin peşinden insanların canına kıymakla, yaşamı yok etmekle ve inancı yıkmakla, koşuyorlar. (39, 29 – 30)

40. 1945 yılı savaşın gölgelerini alıp götürdü. Orak binlerce varlığı kesip attı ve binlerce ruh ruhsal vatana geri döndü. Bilim dünyayı şaşırttı ve dünya yok edici silahlar yoluyla sarsıldı. Galipler mağlupların hâkimi ve celladı oldu. İstirap, sefalet, açlık etrafa yayıldı ve arkasında dulları, yetimleri ve soğukluğu bıraktı. Salgın hastalıklar bir milletten diğerine yayıldı ve hatta tabiat güçleri bu kadar çok kötülük karşısında adalet ve hiddetinin sesini duyulmasını sağlıyorlar. Kendisini uygar diye adlandıran insanlığın bu gezegende bıraktığı iz enkaz yığını, ölüm ve tahriptir. Bu insanlığın bana sunduğu hasat budur. Fakat size soruyorum: Bu hasadın ambarlarıma gelmesine değer mi? Kötülüğünüzün meyvesi Babanız tarafından kabul edilmeyi hak eder mi? Size doğrusunu söyleyeyim, bu diktiğiniz ağaç Tanrı'nın kanununu uygulayarak, yani birbirinizi severek diktiğiniz ağaçtan tamamen farklıdır. (145, 29)

41. Eğer siz kalbinizin barışına bile ulaşamamışken, ruhun barışına ne zaman ulaşacaksınız? Size söylüyorum, kardeş kardeşi öldüren en son silah yok edilmediği sürece, insanlar arasında barış olmayacak. Kardeş katili silahlar birbirlerinin canını alan, ahlaki yıkan, özgürlükten, sağlıktan, ruhun barışından mahrum bırakan veya imanı söndüren silahlardır. (119, 53)

42. İnsanlığa kendi problemlerini şiddetle çözülemeyeceğini, yıkıcı ve öldürücü silahlarını kullandıkları sürece, o silahlar ne kadar korkunç görünse de, insanlar arasında barışı sağlayamayacağını ispat edeceğim. Onlar tam tersine sonuçta daha büyük nefret ve intikam duygularını uyandıracaklar. Barış devrinin temelini sadece vicdan, akıl, insan sevgisi duygusu teşkil edebilecek. Fakat bu ışığın insanın içinde parlaması için önce son damlasına kadar insanlık acıların kâsesinden içmek zorundadır. (160, 65)

43. Eğer insanlar taş kalpli olmasaydı, savaşın acıları kendi yanlışları hakkında derin derin düşünmesine yeterdi ve onlar ışığın yoluna geri dönerlerdi. Ama insanlar hâlâ kıyılan canların acı hatıralarını bilmesine rağmen, yeni bir savaşa hazırlanıyorlar.

44. Ben, Babanız, Tanrısal Sevgi'nin sizi savaşlarla cezalandırdığımı nasıl düşünebilirsiniz? Sizi mükemmel bir sevgiyle seven ve birbirinizi sevmenizi dileyen birisinin size cürüm, kardeş katliamı, ölüm, intikam ve yıkım ilhamı vereceğine gerçekten inanıyor musunuz? Bütün bunların insanların kalplerinde biriktirdikleri materyalizmden kaynaklandığını kavrayamıyor musunuz? (174, 50 – 51)

45. Ben insanları başlangıçtan beri özgür yarattım, fakat onların özgürlüğüne hep vicdanın ışığı eşlik ediyordu. Yine de onlar içlerindeki hâkimin sesini dinlemediler ve insaniyet, merhamet, saygı ve ruhaniyetten uzaklaştıkları için çocuğun babaya baş kaldırdığı öldürücü, kanlı ve büyük savaşları yaratıncaya kadar, kendilerini kanunun yolundan uzaklaştırdılar.

46. İnsanlar artık ıstıraplı kefarete görevinden kurtulmak için yıkımdan ve savaşlardan kaçınmaları gerekirdi. Bilin ki, insanlar bana gelmeden önce iyilikle arınmayı beceremeseler, onları yeniden gözyaşı ve kan vadisine geri yollamak zorundayım. Çünkü her kim mükemmelliğe zıt bir anlamda yaşarsa, bana ulaşamayacak. (188, 6 – 7)

47. Bütün insanlar aynı anlayış seviyesinde değiller. Onların bir kısmı her adımda mucize keşfederken, diğerleri her şeyi kusurlu olarak görüyorlar. Onların bir bölümü ruhi gelişmenin ve dünya ahlakının zirvesi olarak barışı özlüyorken, diğerleri savaşların insanlığın ilerlemesini sağladığını beyan ediyorlar.

48. Buna şunu söylüyorum: Dünyanın gelişmesi için savaşlara gerek yoktur. Eğer insanlar hırslı ve bencil amaçları için savaşları kullanıyorlarsa, o içinde buldukları durumu kolaylaştıran maddeleşmelerinden gelir. Bunların arasında bazı insanlar ruhsal yaşamı bilmedikleri veya onu inkâr ettikleri için sadece bu dünyadaki yaşama inanıyorlar. Fakat o insanlar bilgin olarak kabul ediliyorlar. Ondan dolayı herkesin benim bu vahiyleri bilmesi gereklidir. (227, 69 – 70)